

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндого ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Сподівані зміни в угрупованю політичних стороництв.

(X) Відрочене державної ради не тільки не викликало застої в політичній житю, але навпаки бачимо живий рух, а наслідком того виступають різні прояви, які вказують на важні переми в дотеперішнім складі політичних стороництв. Передовсім бачимо такі прояви сподіваних змін в чеськім таборі: Хто ближше слідить за рухом в чеськім таборі, мусить мимохіть помітити вже тепер зариси нового угрупованя. Передовсім кождому впаде в око спір, який вивязав ся між головним органом соціально-демократичним, а органом чеських реалістів «Час». Доси сі обидві партії ішли разом в боротьбі проти чеського державного права а за національною автономією, як і за загальним правом виборчим та іншими домаганями робітників. Тепер соціал-демократичний орган закидає «Часови» (чеському), що сей з нагоди цісарської гостини за багато місця присвячував візантійско-льоальним статям, а про нові змаганя чеських соціал-демократів в користь загального права виборчого в чеськім соймі і по громадах не згадав ані словом. Але се є лише зверхній повід до розладу між чеськими соціалістами і реалістами. Властивою причиною невдоволення соціал-демократів є обставина, що они дуже добре бачать, як праве крило молодоческого клубу наближає ся до реалістів і що борше чи пізнійше прийде до злуки проф. Масарика, голови реалістів, з групою Енгля і Кайцля. Як обидва стороництва вже зближали ся, показує остання заява д-ра Енгля в справі національної автономії. Си злука тим скорше дійде до ціли, чим більше заострює ся спір між Молодочехами а чеською шляхтою і чим сильнійше напірають приятелі д-ра Кайцля до злуки всіх ліберальних елементів. З другого боку відбуває ся з таким самим успіхом злука чеської шляхти з чеськими аграрниками. Сі останні не мають зовсім причини відказувати ся приятни з чеською шляхтою, бо вплив Шварценбергів, Лобковиців, Шенборнів і ин. особливо в полудневих Чехах є великий і обезпечує їм певну побіду при виборах. Они зсунули-б ся з глузду, наколиб не хотіли пристати на союз предкладаний їм Шварценбергом. А чим тіснійший буде союз між чеською шляхтою і аграрниками, тим більша пропасть утворить ся між сими останніми а всяких відтінків радикалами. Можна отже вже тепер предвидіти зміни, які скорше чи пізнійше, хоч може ще не перед соймовими виборами, наступлять в чеськім таборі.

Перша група, консервативна, буде складати ся чеської шляхти, з аграрників і близьких обидвом стороництвам Старочехів, хоч може сі три частини не будуть творити тісно звязаної організації клубової. Друга група, умірковано-ліберальна, буде складати ся з прихильників Кайцля і Енгля в молодоческім клубі і з реалістів і буде змагати до порозуміння з німецькими лібералами. Третя радикальна група, буде складати ся з рад-

калів в молодоческім клубі, з національних соціалістів і радикальних поступовців з строго державно-правною і політично вельми рішучою програмою. В четвертій, робітничій групі зійдуть ся соціал-демократи з тими останками радикальних стороництв, які з особистих причин або задля їх скрайного становища в робітничім питаню відорвуть ся від тамтих стороництв. Не міне кілька років, як ся нова перемина стороництв відбуде ся, а слідуочі вибори лише прискорять сей процес, хоч найближші (соймові) вибори відбудуть ся після давного боевого ладу.

Як в чеськім таборі починає ся нове угруповане політичних стороництв, так само і в німецькій лівіці варить ся і приготавляють ся значні зміни. Вельми знаменний і далекосяглий є розлад (наколи не поведе ся єго як-небудь заклеїти) між німецькими людовцями і Шенереріанцями. Завдяки впливови радикального крила німецьких людовців і їх часті особистих, почасті предметових симпатій для Вольфа, була між ними обидвома стороництвами горяча приязнь так що німецьких людовців можна було уважати прищипкою Шенереріанців (всенімців, Alldeutsche). Іменно в завзятім поборюваню християнських соціалів (антисемітів) ішли обидва стороництва рука в руку і се було лише питанем часу, коли разом злучать ся.

Але переогодом, почали між ними виринати різниці, непорозуміння (напасти Вольфа на Прадого), а затим ішло щораз більше відчужувань між ними. Показало ся, що таки не Вольф, але Шенерер був головнокомандуючим між всенімцями. З Вольфом ще сяк так могли німецькі людовці поладити і разом з ним іти, але се показало ся неможливим з Шенерером, котрий не хоче знати помічників і товаришів, лише безусловних послужників і рабів, а деякі німецькі людовці бажали би самі відограти якусь ролю, а не бути безусловними орудиями Шенерера. Сего не можуть они стерпіти і так дійшло до розладу, який проявив ся виразно на вічу в Габльонці, де Вольф в знаменній бесіді заповів формальний наїзд альпейских країв, сеї головної області німецьких людовців. Дневники німецьких людовців спершу лише несміло виступили в обороні, їм було вельми не на руку боротьба з беззглядно наступливими всенімцями, они старали ся представити бесіду Вольфа переключеною. Однак небагом у всенімцях дневниках появили ся поясненя, а коли задля радощів з нагоди будови Таврійської залізничі зроблено деяким проводирам всенімців докір ґрунтової спекуляції, тоді дістали німецькі людовці научку і їм дано до пізнаня, що всенімці забирають ся на правду до боротьби в альпейских краях. Та й не можна дивувати ся, бо у всенімців росте жадаба мандатів щораз більше, а сліпота німецьких людовців приготавила вже їм поле так, що всенімці будуть мали доволі легку справу, щоби здобути альпейскі твердині. Таким способом в найближших часах зашосить ся на завзяту боротьбу між Шенереріанцями а німецькими людовцями, а се

спонукує сих останних до наближеня з німецькими лібералами і християнськими соціялами а навіть з католицко-німецьким стороництвом. Колиб дійсно відбула ся така перемина в угрупованю стороництв на лівіці, тоді Шенереріанці були-б відокремішнені, а се неперечно мало би вельми важний вплив на відносини в державній раді.

Скарбківська фундація против гуцулів в Жабю.

Перед двома роками рознесли телеграми по світі, що гуцули в Жабю «збунтовались» та що для усмирення бунту спроваджено військо. Якого рода був сей бунт, досить буде напровадити «провину» Николая Житинька єго словами: «ішов сми бики вловити (подільське «обертати») і побачив сми комісію, що ішла ґрунта від людей відбивати і рік сми на свою біду, що, коли ґрунта відбивають від людей, то хіба влі забірают си люде до Гамеріки. За се висидів сми інквізітом 4 місяці і дав сми Дудикевичеви за оборону 305 зр., та відай на тим не зістане, бо з нас як дерут, то аж до коєт».

Справа «бунту» стала голосною. Часописи прихильні до народу писали з обуренєм, котре справедливо прирівнати можна до огню соломяного, бо через місяць-два о справі цілком позабули, не урядили ані одного віча в тій справі, хотя уряджувано віча другі з антиповітськими гедами і не вимогли на «нашїм послі», котрий гуцулів ніби має любити й знати, навіть стілько, щоби хоть слівцем в соймі та раді державній, за той гвалт на гуцулах згадав. А вжеж можна було о тим згадати хоть тоді, коли другі послі (Поляки) підносили в соймі лиху господарку скарбківської фундації.

Часописи знову на услугах кривдителей народу бажали собі задушевню полагоджєня справи maczuga w łeb... і на се вийшло. Гуцули висиділи ся по 4 місяці в слідстві, а що жадного бунту не було, то гуцули зістали увільнені від кари і 695 зр., котрі потонули в ненаситній рублями кишени «маститаво» патріота — за оборону невинних.

Як люде свідомі справи оповідають, цілий «бунт» став голосним в світі через нетакт. Кождий, хто слідить жите селянь, відає, що, коли іде яка комісія, а ще до того судова на село, нарид масами валить — для заспокоєня простої цікавости. Се є новостію на селі, так як у місті всякі походи, де збирають ся тисячі цікавої публіки, уличні авантури і таке др. Так і в Жабю було. Комісія ішла відграничувати ґрунти гуцульскі від ґрунтів фундації скарбківської, а передавши на зрозумілий язык, ішла відбирати пущеві ґрунти від гуцулів, на котрих ґрунтах, о скілько лише докажи письменні в руках гуцульских находять ся, деякі гуцули уже від 1743 р. сиділи. Цілком не було би чому чудуватись, як би та комісія була зазнала яких nieprzyjemności, бож ту розходило ся о екзистенцію цілх родин, котрих фундація безправно вимітувана «на улицю». Ми-ж сегодня обурюємо ся — чи щиро, то друга річ, — що зневолені селяне тікають «у світ за очі», а ту «добродійша» (lux a non lucendo) фундація скарбківська віддичує цілі родини, котрі хотіли би в краю позістати, з ґрунтів, на котрих деякі мають більше як 150 літне засидженє! Се не дій

нями, які менше більше так звучать: 1) перейти над пропозицією «Просьвіти» до порядку денного (п. Грозика); 2) закупити каменницю аж по докладним перевидаю, чи на сім місці буде можна побудувати театр (проф. Вахнянина); 3) приступити до закупки каменниці, з тим, що на її місці стане руский театр (д-ра К. Левицького). По сформульованню внесень предсідатель наради зарядив перерву, аби виділи і комітети могли нарадити ся, як мають голосувати, понеже згоджено ся, що кождий виділ чи комітет має один голос.

При голосованню перші два внесень ували, а третє перейшло, але доповнено єго отсим: Комісія зложена з інженерів пп. Левинського, Натірного і міського будівничого при участі кількох членів наради має нині (в пятницю) перевірити згадане місце і висказати свій осуд, чи на сім місці може стати театр.

Справа купна має стати порешеною до вторника дня 2. червня.

НОВИНИ.

— Календар. В суботу: гр.-кат. Тихона; рим.-кат. Петра і Павла. — В неділю: гр.-кат. Мануїла; рим.-кат. Люції.

— Репертуар руского народного театру у Львові. В суботу дня 29. с. м. (в сали польского «Сокола») «Барон цисанський», комічна опера в 3 діях Стравса. Перший гостинний виступ п. Станислава Оржельского, першого тенора опери в Загребі. — В неділю дня 30. с. м. в сали «Сокола»: «Ямрі» (Штигар), комічна опера в 3 діях Целлера. Другий гостинний виступ п. Станислава Оржельского. В 3-ім акті відсви́ває п. Оржельский серенаду Галля.

Початок точно о 8. год вечером.

Білету на ті представлення продають ся в цукорні Вн. Бенедко, ул. Кароля Людвика, і в Народній Торговлі.

— Асентерункова поведінка. Пишуть нам з Косівського: «що гуцул палкий — кривди не знесе», але хіба не знають гуцулів — принаймій в Косівщині, а на доказ най послужити дошеш в «Руслані» з косівського — «З країни нужди та здирства». Не знаю, чи в котрій стороні Галичини знесуть всякі *воліючі* кривди так «безгласно», як в Косівщині, а особливо від часів т. зв. Сабатівщини — зн. від часу, від коли п. Сабат прийшов до Косова. На доказ, як «каплю в море» подаю отсе: Недавно прибіг до мене гуцул з Ясенова Федір Кумлик (Мітайлюк), котрого кривда с. р. широко була описана в «Руслані» і з плачем почав говорити: «татку! Окоман (п. Кошман радник ц. к. суду кр. в Самборі) позбавив мене фальчем ґрунту, сеї зими загинув (умер) син, велика поратівля дія мене, а тепер взяли ми двоє синів до жовнір, одного з II-ої а другого з I-ої класи! Коли просив старосту, щоби ми обвільнив хоть одного хлопця, бо загину з студени та з голоду з дрібними дітьми, я вже маю наверх 60 років, — то староста ще ся зареготав: «на що тобі хлопців, коли ґрунту не маєш, ний ідуть цісареві служити, а будуть з них газди». Чиж не терпеливий гуцул? Плаче дурний, а не кричить — домагавсь, щоби, коли вже єго хлопці мають цісареві служити, служили так само всякі Stein-и, Krauthammer-и et tutti quanti! Чиж конечно ще і з такого «суматара» (богача) гуцула мусять бути взятки на рекламацію: 1 зр. для духовного за витяг метрикальний, кілька або й кілька канайцять зр. для писара ґром, а знову кілька зр. для «утачного п. комісара»! Чи bravo мапи (гуцул повідає, що був оперед комісії асентерункової в Жабю) не могла комісія асентерункова полагодити справи, не асентеруючи ст. ршого сина, щоби ухилитись перед посуджуванем гуцулів, «що нас тому так горнут до жовнір, аби жидові менше служило!» Чиж не надто терпеливий гуцул?

— Попис інститутот. Вчєра вечером відбув ся в двочім інституті педагогічного Товариства річний попис в слідууючою програмою: 1. О. Никанковський: «Батько і Мати», хор. 2. Behr: Валець на 6 рук — Стефанія Волянська, Оріся Билиньська, Одарка Танчаковска. 3. У. Кравченко: «Україна», деклямація, Стефанія Волянська. 4. Цитра «Frühlings Morgen», Ольга Яремкевич. 5. F. Hermann: «Reverie Russe», форт. сольо, Марія Левицка. 6. Народні піснї: Нема гірше так нікому, Віддала мене моя матінка; Ой ходила дівчина беріжком; хори. 7. М. Завадский: «Українська шумка», фортепян сольо, Евгения Росткович. 8. Т. Шевченко: «До Основ'яненка», деклямація, Ольга Лебидович. 9. Цитра. Im. Kastanienheim, Мальвіна Єднака. 10. F. Behr: Полька на 6 рук. Софія Красноопера, Одарка Танчаковска, Зеновія Бернадка. 11. Грінченко: «Матильда Аграманте», деклямація, Евгения Думін. 12. Гайчак: «До піснї», сольо, Ірена Сологуб. 13. Лисенко: «Про зруйнованє Січи», хор.

Всі точки програми виконано дуже удачно

і гарно. Видко з сєго, що заряд дбає не лише о приміщенє і прокормленє інститутот, але докладає всіх старань, аби приго овити свої вихованці до будучого житя Русинот патріотот та окрузає їх під кождим зглядом правдиво родинною опікою. З учительского персоналу в Інституті особливо годить ся піднести невстипу працю панни Дарії Шухевичівної, учительки співу і музики. Тому то горячо поручаємо родичам сеї інститут на будучий рік. Адреса: ул. Сави 3.

— Відзначенє. Конкурсна комісія львівского Товариства музичного признала бронзовий медаль панні Дарії Шухевичівній, яка в віданачним поступом укінчила муз. консерваторію у Львові.

— В Перемишли відбуде великий фестин з фантовою лотерією на дохід Бурси св. О. Николая в неділю дня 30. червня по полудни на Замковій горі: Фестиний комітет доложив всяких старань, щоби ся забава випала величаво, як найхосеннійше для бурси. Сподіємо ся приїзду не лиш інтелігенції, але і сєлини, котрі тим покажуть найлучше, що розуміють і підірають своє народне діло.

— Відслоненє памятникна гр. Аґенора Ґолуховского. Вчєра о 11. годині перед полуднем відкрито у Львові памятник б. намісника Галичини гр. Аґенора Ґолуховского. Торжество, в котрім взяли участь родина гр. Ґолуховского, сойм з маршалком краєвим на чолі, намісник гр. Лев Пійнський і достойники всіх держав і авто номічних властей та величезне число публики, розпочав маршалок краєвий гр. Стан. Бадені промовою. По нїм забрав слово намісник гр. Пійнський і президент міста др. Малаховский. На закінченє торжества получений хор «Люгні», «Еха» і тов. музичного відсви́вав кантату. — З нагоди відслоненя памятникна надіслали телеґрами: цар до міністра гр. Ґолуховского і до краєв. маршалка і президент министр др. Кербер до намісника.

— Іспит зрілости в П. (німецькій) гімназії у Львові відбув ся в днях від 24. до 26. с. м. під проводом проф. універс. д-ра Цвікліньского. До іспиту зголосилось 15 публичних учеників і 3 екстерністи. Іспит здали: Григорій Бучма, Осип Денисюк, Едмунд Гроблевский, Адольф Ігель, Антон Корочи, Кальман Кунфер, Йосиф Ман, Стефан Матвієнко, Леон Райх, Маркіян Соболевский, Гуґо Сухомель (з відзн.), Михайло Тербушка, Роман Вітошинський, Тадей Загаєвский і Маркус Зусман (екстерніст). Один публичний ученик і 2 екстерністи одержали поправку.

— Повени. Від Медичч доносять, що ціла околиця, положена над ріками Тиссьменицею, Бистрицею і Дністром в часі теперішної повеня показує дуже сумний образ. Та коби вода ся хоч лиш частий наносила намул, а то з дестильирень нафти, що розложили ся здвож берегів Тиссьмениці, спливають рікою фабричні відпадки, що діставшиє на насовиска і сіножати, своїми затруюючими складовими частями нищать цілу вегетацию. Худоба, що там пасє ся, або тим сіном кормить ся, западає на мотиліцю і гине тисячами, що хліборобів доводить до розпуки.

— Друкарский чортик. Іспит зрілости в львівській учительській семинарії муж здав Михайлевский Іван, а не як вчєра напечатано Михайлевский Іван.

— Дрібні вісти. Редактора Ігнатія Кучеру в Монахії, котрий видав дословний переклад св. Альфонса Ліґірі, увязнено, а наклад сконфісковано. — Трибунал присяжних судійв заєудив онові на кару смерти Кирила Лесика з Пересни за замордованє власної жени.

— Гумористичний кутик.

Безпечно.

— Недавно тому я виратував одну паню від утоплєня...

— Чув я про се... А чи були ви при тім у великій небезпечности?

— Ей, ні, бо она вже була замужною.

Услужна.

— Тепер Василихо вже лишть мене самоґо, я хочу упорядкувати свої думки.

— Ну, то я ще поможу панови...

Поетичний довжик.

Кравець: Якжеж буде, я ліз чотири поверхи і маю нічо не скористати?

Студент: І овнім: позволю вам оглянути з мого вікна чудовий вид на ціле місто...

— Родимці! Памятайте про будову руского театру у Львові!

3 руско-народного театру.

Вихованець, комедия зі співами в 3 актах Янчука не стратила нічо на своїй веселости та гуморі. Хотий завязка комедії трохи не природ-

на — се можна простити... в комедії-шутці, — то за те будова штуки є знаменита і переведена консеквентно. Тож публика, якої і сим разом зібрало ся доволі, убавила ся знаменито з вигадок глухого свата п. Шеремети, з закоханої пари невимовного Семена п. Рубчака і наївної Олесі та з дика Харлампія (п. Гембицкий). Друга пара закоханих була троха недібраною, бо Катерина своєю поставою і віком не відповідала вимогам амантки для такого молоденького учителя, якого вовсім удачно відоґрав п. Григорович. За те пара дітій в інтерпретациі п-ні Шереметової і п. Юрчака були справжними дітьми з вигляду і поведєня. Цілість ішла складно, хоть декуди виявляла ся шарґка, якої навіть в шутці треба вистерігати ся.

Шаливило, комедия в 5 актах Глинського виїшла на рускій сцені, як на сальовому комедію, дуже добре. Темю гри було живе і комізм ситуацій достаточо визисканий. Публика заходила ся прямо від сміху і кілька разів нагороджувала оплесками гру артистів при отвертій сцені. Колиб можна зробити яку уваґу, то хіба що-до чистоти мови перекладу, в яким пр. «балакучість» називає ся «вимовностию», Царгород — Константинополем, уживає ся такого невластивого звороту, як: «з Адєліною не напружай ся» (?) і др. Також урядженє сцени виказувало великі недостатки. Прицьнї і малу сцену можна урядити на людяний сальоник, а не теріти, щоби одна і та сама подерта фіраночка засланила вікно в заможнім домі Йосифа (п. Григевецкий) і в готелєвій комнаті, яку займає властитель дібр Ґустав (п. Стадник) і у вуйка Непомуцина (п. Ніжанковский). Так само і другі меблі повторяли ся та не відповідали ситуації. А вже вершком байдужности можна назвати, що до віста заставлено круглий столик, накритий капою і на нїм поставлено в низенькім, нічим ліхтарику одну, тоненьку стєаринівку. Так хіба не грають віста навіть в Куликові — не то в Варшаві! Такої пародії треба вистерігати ся бодай у Львові...

Що-до гри, то безперечно пані здистансували бридкий пол. Між ними пальму першєнєства ми віддали-б п. Рубчаковій, яка зі своєї невеликої річчї Кляри зробила правдиву чітку сєго, що Німець називає «das ewig weibliche». Пна Гембицка в ролі співачки Адєліни була убрана з відповідною ексцентричностію, але не перевела рівної-ж ексцентричності в своїй грі та рухах, так що описля Зося (пна Слободівна) не мала властиво в чім єї наслідувати. З двох служниць, одна Каєя (пна Бучманівна) була просто знаменитою, а друга Льорця вовсім невідповідною. Публики було повно, хотий не рускої, яка, може бути задля нинішного концерту «Бояна» «світїла» своєю неіснуєтностію.

Телеґрами.

Відень, 28. червня. Wiener Ztg. оголосила санкціоновані ухвали делеґацій і бюджетову провізорію до кінця 1901. року.

Франкфурт, 28. червня. До Frankfurter Ztg. доносять з Царгороду, що там повернув з Крети секретар російского посольства Чертовский, котрий їздив з відручним письмом до князя Юрія грецкого. З достовірного жєрела доносять, що цар пєкликуючи ся на прильнє князя, радив єму, піддати ся в крєтєйській справі дорученій єму ухвалі запоручаючих держав. Дальше цар запєвнює князя, що коли послухав єго ради, то буде єму вдячний і ніколи про се не забуде. — Князь доіє у відповідь, що єго положенє на Креті є дуже трудне, але додав, що послухає батьківської ради царя.

Царгород, 28. червня. Приключив ся тут один случай чуми.

Новий Йорк, 28. червня. Семий Банк народний здержав виплати.

Краєвий Сойм.

Нинішнє засіданє розпочало ся о год. 10. мін. 40.

По полагодженю петицій приступлено до дневного порядку. Справозданє краєвого виділу про наданє повітовому шпиталеви в Коросні назви загального і публичного — переказано сєнїтарній комісії.

По сім пос. З. Яворський поперав своє внесення о заведення польської мови яко урядової в внутрішній службі в урядах поштових, телеграфічних, залізничних і в жандармерії. Ухвалено переказати правничій комісії.

Пос. Окуневський доказує на піддержанні свого внесення о зміну закону про лихву, що вона є прямо убійчою для сільських господарств. Внесення відослано до правничої комісії.

Пос. Вол. Чайковський мотивував своє внесення в справі виміру спадкових належностей, почім внесення переказано податковій комісії.

Дальше пос. Стояловський поперав своє внесення в справі зміни кравового статута і соймової ординації виборчої. Внескодавець домагає ся загального, безпосередного, тайного права голосування. Переказано правничій комісії.

По сім заряджено півгодинну перерву, під час якої послі вручили маршалкови гр. Баденьому адресу признання, за провід в соймі.

По перерві замкнено о 1½ год. засіданя, а найблизше назначено на понеділок.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Програма від 16. червня до 30. червня 1901.
При співучасті військової музики 80. п. п.

1) **Adela Moraw**, перша субретка п. к. прив. театру на Йосифштаді у Відні. 2) **Gileman**, сензацийна тресура псів і котів. 3) **Pietro Basalari**, вокальний феномен з консерваторії в Римі. 4) **Les Alex Carangeot**, винахідники воздушних танців *tourbillon*. 5) **The Geottler's**, найліпші в світі комічні акробати. 6) **Lina Goltz**, субретка театру Ганца в Гамбурзі. 7) **Оркестра**. 8) **Група Borsini**, акробати головою на голові на двох кружляючих кулях. 9) **Mercedes**, ексцентрична двійка. 10) **The 5 Bruston's**, комічна пантоміна на біциклях п. з. „Уродини з перепонами“. 11) **3 Brothers William's**, неарівнані еквілібристи *par excellence*.

Що дня о 8. год. вечером велике предствленя. В неділю і свята два предствленя. Що п'ятниці **High Life** предствленя. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Пошукую лекції на час ферій на село за уміреною винагородою. Михайло Моравецький укінчений семинарист, Львів, ул. Жовківська ч. 44.

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах, — як гарна прикраса комнат

Картини: Верещагіна, Шевченко в домініні і Сластьона, Шевченкова могила.

Можна дістати через адміністрацію „Руслана“ з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

Лекційна комісія

студентів філософичного відділу львівського університета, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкторів і домових учителів. — Усні зголошення приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і свята) на університеті (1 п. Сала VIII) межі 12 год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософичного відділу, Львів, Університет.

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і веї предмети движимі против огневих шкід.

„Дністер“ припоручил Пресьвящ. Ординаріяту Всеч. Духовенству і вірним всіх Внархій.

Фонди гваранційні „Дністра“ в днєм 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540	кор. 11 сот.	разом 520.406 кор. 65 сот.
Резерва премій	171.942	„ — „	
Резерва спеціальна	6.000	„ — „	
Фонд смертальний	30.924	„ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів в формі зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту а премії.

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2,120.834 кор. Шноди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членів.

Поліси „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних: Банк краввий і Каса опадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенці, Тереховлі, Заліщиках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечитись тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн обезпеч. в Кракові; з таких обезпечень через „Дністер“ иде часть провізії на рускі публичні добродійні цілі; поліси і квіти видає Краківське Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях, де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор. провізії.

Зголошення о агенції треба вносити до Дирекції у Львові.

Селяне убігайте ся тільки о агенції „Дністра“

ВІД ОГНЮ обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення провізії або коптів

Контора виміни

п. к. упр. гал. акці.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-европейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6-10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня	1-55	до Станиславова, Підвисокого, Потутор				
6-20	з Чернівців (Лікан, Галацу), Гусятина	6-30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний				
6-46	з Брухович, щод. від 16. мая до 15. вер. вк	6-43	„ „ „ дв. Підзамче				
7-45	з Янова	6-35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава				
7-40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8-30	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна				
8-00	на дв. головний	8-40	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.				
8-10	з Лавочного (Пешту) Калуща, Янока	9-00	до Янова				
8-15	з Сокаля, Рави рускої	9-15	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз.				
1-35	8-50 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна	9-25	„ „ „ дв. гол.				
11-45	з Янова	9-42	до Сокаля, Белая, Рави рускої і Любачова				
11-55	з Рашова, Любачова, Самбора	10-20	до Чернівців				
12-55	зі Станиславова (Кересмева, Потутор)	10-25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята				
1-10	з Янова	1-25	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята				
3-14	зі Сколього, Калуща, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	3-05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.				
4-40	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	3-15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.				
2-20	з Самбора, Борислава, Стрия	3-26	до Брухович щод. від 16. мая до 15. вер.				
2-35	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Підз.	3-30	до Рашева, Хирова, Любачова				
5-35	„ „ „ на дв. голов.	Ніч					
5-50	з Кракова	12-45	6-10 до Станиславова				
1-45	з Чернівців, Іцкан	6-20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)				
6-00	з Сокаля, Белая і Любачова	6-30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. п'ят. 1902 щоденно				
Ніч		6-35	до Лавочного (Пешту) Калуща, Хирова				
7-36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	7-10	до Тернополя, Бродів дворець головний				
8-50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня щод.	7-32	дворець Підзамче				
9-41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно	7-25	до Сокаля і Рави рускої				
9-20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	7-52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)				
8-40	9-50 з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова	9-30	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
2-31	9-40 з Чернівців, Букарешту,	10-30	до Чернівців і Іцкан				
12-15	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуща	11-00	до Кракова, Відня, Варшави				
10-20	з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Підз.	11-10	до Підволочиск, Бродів дв. голов. й				
10-20	„ „ „ на дв. голов.	11-32	дв. Підз.				
10-02	з Підволочиск Ковичинець на дв. Підзамче	4-15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора				
3-12	„ „ „ на дворець головний	4-46	до Брухович від 16. мая до 15. вер. щод.				
3-35	„ „ „ „						

ЗАМІТКА: П'єра нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-европейскій різнять ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-европейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білети їзди: звичайні білети агенція часописий Ст. 1. Соколовського в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всікі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізниць державних (ул. Краєвних ч. 5. в подвір'ю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8-3 а в свята 9-12).

Товариство взаїмного кредиту

„Дністер“

стоваришене зареєстроване в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“)

приймає вклади до опроцентования на 4%. Позички уділяють ся членам за сплатою 5½% і 1% додатку на копти адміністрації, почавши від 200 корон і вище, до половини вартости гіпотечки на сплату в ратах до 10 літ.

Повички над 500 корон мусять бути інтабульовані, а до 500 кор., або інтабульовані, або з порукою 2 ручителів відповідних.

Свьященники не посідаючі гіпотечки мусять крім поруки 2 ручителів предложити поліеу житєву; обезпечитись на житє треба тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові.

Удїл членський вносьть 50 кор. вписове 2 кор.

Членом бути може тільки член обезпечений в „Дністрі“.

З днєм 31. грудня 1900 стан:

число членів	1857
фонд резервовий	6919 кор. 46 сот
вплачені уділи	73087 „ — „
вкладки падячі	806803 „ — „
уділені повички	763737 „ — „
касовий оборот в 1900 році	2424157 „ — „

Інформації до позичок уділяє Дирекція листовно або агенти Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“